

צוות ההיגוי
ד"ר יוסי ביילין, יו"ר
ח"כ דניאל בן סימון
ד"ר ראלף הקסל
ח"כ שי הרמש
ח"כ מירי רגב
ח"כ נחמן שי
ח"כ רונית תירוש

"סנאט" מספר 382 בנושאים מדיניים:

חברי צוות ההיגוי בעבר
יו"רים לשעבר:
הנשיא חיים הרצוג, ז"ל
מר חיים י. צדוק, ז"ל
מר עוזי ברעם
חברי צוות בעבר:
ד"ר יהודה לנקרי
ח"כ מיכאל איתן
ח"כ יוסי כץ, עו"ד
ד"ר וינפריד וייט
ח"כ גדעון סער
ח"כ יצחק הרצוג, שר
עו"ד אתי לבני
ח"כ איתן כבל
מר הרמן בונג
ח"כ אפרים סנה
ח"כ עמירה דותן
ח"כ נדיה חילו
ח"כ לאון ליטינצקי
ח"כ גלעד ארדן
ח"כ אורית נוקד

ישראל וה-OECD

תקציר:

ה-OECD הוקם ב-1961 מתוך מטרה לקדם את הסחר העולמי ולסייע למדינות הדמוקרטיות להבטיח צמיחה בת קיימא ותעסוקה מלאה.

מאז ראשית קיומו הפך הארגון למי שקובע את תקני המסחר הבין לאומי ואת הנורמות הכלכליות הגלובליות, כאשר ארגונים בעלי סמכות פורמאלית כמו ה-WTO מקבלים את המלצותיו.

30 מדינות חברות בארגון, ולכל אחת מהן יש זכות וטו על הצטרפות חברה חדשה. רק מדינות דמוקרטיות רשאיות להצטרף, ומדובר בתהליך ממושך, שבו נבדקת רמת התחרותיות הכלכלית של המדינה המועמדת.

היתרון שבחברות בארגון נובע מכך שמי שאיננו שם מאבד מיוקרתו בעולם הכלכלי, והוא מנוע מלהשפיע על הרגולציה הכלכלית שתחייב גם אותו.

מאז 2007 מתנהל מו"מ לקבלת ישראל לארגון, ועל הממשלה לעשות מאמץ כדי שבהצבעה הצפויה בעוד חדשים מעטים לא יוטל וטו על הצטרפותנו.

בשיתוף:

קרן פרידריך אברט

Steering Committee

Dr. Yossi Beilin, Chair
Mr. Daniel Ben Simon, MK
Mr. Shai Hermesh, MK
Dr. Ralf Hexel
Ms. Miri Regev, MK
Mr. Nachman Shai, MK
Ms. Ronit Tirosh, MK

Former members of the steering committee

Former Chairs:
The Late President
Chaim Herzog,
The Late Mr. Haim J. Zadok
Mr. Uzi Baram

Former members:

Dr. Yehuda Lankry,
Mr. Michael Eitan, MK
Adv. Yossi Katz, MK
Dr. Winfried Veit
Mr. Gideon Saar, MK
Mr. Isaac Herzog, MK
Minister
Adv. Eti Livni
Mr. Eitan Cabel, MK
Mr. Hermann Bünz
Mr. Ephraim Sneh, MK
Ms. Amira Dotan, MK
Ms. Nadia Hilou, MK
Mr. Leon Litinetsky, MK
Mr. Gilad Erdan, MK
Ms. Orit Noked, MK

In cooperation with:
Friedrich Ebert Stiftung

תביעתה של בריטניה לקבל מישראל נתונים כלכליים לגבי גבולות הקו הירוק בלבד, כחלק מתנאי ההתקבלות ל-OECD, העלו מחדש את נושא הצטרפותה של ישראל לארגון בין-לאומי חשוב זה.

הארגון לשיתוף פעולה כלכלי ולפיתוח הוקם ב-1961 כממשיכו הישיר של ה-OEEC - הארגון לשיתוף פעולה כלכלי עם אירופה, שהוקם ב-1947 ואשר ביצע את תכנית מרשל, שהייתה סיפור ההצלחה הכלכלי הגדול ביותר בעולם מאז מלחמת העולם השנייה.

מטרתו של ה-OECD היא לסייע לחברותיו בפיתוח כלכלי בר קיימא, בצמיחה, בתעסוקה ובפיתוח הסחר הבינלאומי לטובת כל משתתפיו. הארגון הפך למועדון כלכלי יוקרתי, אשר לאי החברות בו יש, בלי ספק, מחיר כלכלי, הדומה לירידה ברייטינג הכלכלי של מדינות וחברות, לצורך הענקת אשראי.

ה-OECD הפך לגורם מרכזי בקביעת הרגולציה בתחומים כלכליים שונים, והצלחתו בהשפעה על הארגונים הבין-לאומיים הקובעים את תקני הפעילות הכלכלית העולמית נובעת מיכולתו להתאים עצמו למציאות משתנה ומן הידע העצום שהוא צובר, ואשר הוא עושה בו שימוש להשוואה בין כלכלות שונות, מסיק מסקנות וגוזר המלצות לרפורמות כלכליות. רפורמות כאלה נעשו, למשל, בשוודיה ובספרד במהלך השנים האחרונות, על פי המלצות הארגון.

מקום מושבו של הארגון בפאריס, באותו מבנה מיתולוגי שממנו נוהלה תכנית מרשל. פועלים בו 2500 מומחים. מנהלת אותו מועצת שרי החוץ של 30 חברות ה-OECD, המתכנסת מדי שנה, והמחליטה על מצטרפים חדשים, אך עבודתו העיקרית נעשית במסגרת 250 ועדות שונות, הפועלות במהלך השנה כולה, ואשר משתתפים בהן מומחים המייצגים את כל המדינות החברות.

ישראל מנסה מזה כ-20 שנה להצטרף לארגון, אך עד כה לא עמדה במדדים שהציב לחברות, והנוגעים בעיקר לחופש המסחר ולתחרותיות הכלכלית. בחודש מאי 2007 הוחלט לפתוח במו"מ על צירוף ישראל לארגון, לצד צ'ילה, אסטוניה, רוסיה וסלובקיה. מו"מ זה עומד עתה בפני הבשלה, אך בהצבעה הצפויה במועצת הארגון, די בהתנגדות של מדינה אחת כדי שמדינה המועמדת להצטרפות, תידחה. התביעה הבריטית אינה בבחינת חידוש במשאים ובמתנים שמנהלת ישראל עם גורמים כלכליים בינלאומיים מאז 1967, והעובדה שהנושא הועלה מחדש מצביעה על אי נוחות לצרף את ישראל בשעה שבידודה הבינלאומי גובר. זהו מועדון אקסקלוסיבי מאד, וההצטרפות אליו רחוקה מלהיות מובנת מאליה.

חברות הארגון חייבות להיות מדינות דמוקרטיות, והן: אוסטריה, אוסטרליה, איטליה, איסלנד, אירלנד, ארה"ב, בלגיה, בריטניה, גרמניה, הולנד, הונגריה, יוון, יפן, לוקסמבורג, נורבגיה, ניו זילנד, ספרד, סלובקיה, פולין, פורטוגל, פינלנד, צ'כיה, צרפת, קוראה הדרומית, קנדה, שוודיה, שוויץ ותורכיה.

עד עתה נמנע מישראל להשפיע על החלטות הארגון בתחומים החשובים לה במיוחד. כך, למשל, קיבל ה-OECD המלצות לגבי ביטוח מיזמים כלכליים למקרי טרור. העובדה שמקומה של ישראל נפקד ליד שולחן מקבלי ההחלטות בנושאים כאלה, עלולה לגרום לאי התחשבות בצרכים המיוחדים שלנו, וזו רק דוגמא אחת מני רבות למחיר שישראל משלמת על שקולה אינו נשמע בארגון זה.

בחדשים המעטים אשר נותרו עד להכרעת מועצת הארגון על צירופנו יהיה על הגורמים הממשלתיים הבכירים ביותר לעשות מאמץ מול חברי ה-OECD, ובעיקר מול ארה"ב כדי להבטיח את הצטרפות ישראל לארגון. ישראל עומדת בתנאי הקבלה, ואי קבלתה עלולה להיות תוצאה של אי רצון להעניק לה פרס בעת שיתוק מדיני.